

XXVII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om de geistlige Embedsmænds Lønning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 27de Februar 1868.)

Om den Sag, som det er overdraget Udvalget at tage under Overveielse, fremkom der i forrige Session fra samme Folkethingmand, som i denne Session har indbragt Forflaget, et Forflag i samme Retning, som det nu foreliggende. Det da nedsatte Udvalg afgav under 15de Mai f. A. en udsørlig Betænkning, der findes i Tillæget til Rigsdagstidenden for Sessionen 1866—67 B. Spalte 1329—1395, og da det nu fremkomne Forflag i det Væsentlige er det samme, som da tilraaedes af Udvalgets Fleertal, og da nærværende Udvalgs Fleertal, skjøndt Meningerne i samme ere deelte ligesom i det forrige Udvalg, dog finder sine Anskuelse udtalte i fornævnte Betænkning, antager det at kunne henholde sig til denne. Udvalgets Fleertal tilraaber saaledes Forflagets Vedtagelse, medens forskillige Mindretal dertil stille Endringsforflag.

Et Mindretal (Bønløkke, Chr. Jensen og S. Pedersen) kan i det Væsentligste henholde sig til, hvad der af et Mindretal (Sylv. Jørgensen, S. Pedersen og S. A. Bach) i Betænkningen over samme Lovforflag f. A. er udtalt, ligesom vi have optaget de fleste af de Endringsforflag, som nævnte Mindretal da stillede. Det er for os af Bigtighed, at der ved en Lov, der ordner Udredelsen af Præstelønningerne paa en mere hensigtsmæssig og tidsvarende Maade, samtidigt tages saadanne Bestemmelser, hvorved Byrderne efterhaanden kunne blive fordeelte paa en mere retfærdig og

ligelig Maade, end hidtil har været Tilfælde. Tienden, der oprindeligt er en paatvungen Afgift, betragte vi som en Skat, og dens Charakter som saadan har ikke kunnet undergaae nogen Forandring derved, at de Mægtige paa Grund af Tidernes Ugunst have været istand til at foretage en aldeles vilkaarlig Fordeling af den paa de Svageres Beforsning. I Henhold til denne Betragtning have vi stillet vort principale Forflag, idet vi, for ikke navnlig af Hensyn til Eierne af tiendefrit Hartkorn at gjøre Overgangen til den nyere Ordning forbrat, have foreslaaet Gjennemførelsen af vort Forflag udsat til Aar 1900. Vil man derimod gjøre Hævdsvetten gjælbende, hvilken vi, som foranført, imidlertid ikke kunne indrymme Rigtigheden af, troe vi, at der i alt Fald bør aabnes Afgang for Eierne af den tiendeplichtige Jord til at erholde Tienden afløst, enten imod en contant Betaling til Statskassen eensgang for alle, eller imod Obligationer, som forventes og afbetales med en vis Procent. Af Hensyn hertil have vi stillet vort subsidiaire Forflag under Nr. 3.

Endringsforflag.

Til § 1.

- 1) Af Bønløkke, Chr. Jensen og S. Pedersen: Efter Ordet „Udløb“ i 2den Linie indføres: „indtil Aaret 1900“.